U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **J. Y. P.,** zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem v Praze, Kloknerova 2212/10, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hl. město Prahu,** se sídlem v Praze, Štěpánská 28, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 1. 2007, č. j. 11 Ca 258/2006 - 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá shora označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla odmítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2006, č. j. FŘ-6812/11/06. Tímto rozhodnutím žalovaný nepovolil dle ustanovení § 55b zákona č. 337/1992Sb. o správě daní a poplatků (dále jen „daňový řád“) přezkoumání platebního výměru na daň z příjmů fyzických osob za rok 2000, vydaného Finančním úřadem pro Prahu 7 (dále jen „správce daně“) dne 24. 6. 2003, č. j. 64820/03/007911/0712.

Městský soud v kasační stížností napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny podmínky pro aplikaci ustanovení § 70 písm. a) zákona č. 150/2002Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť napadené rozhodnutí není rozhodnutím o právech a povinnostech. Žalobu stěžovatele podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

Stěžovatel dne 20. 2. 2007 podal proti výše uvedenému usnesení blanketní kasační stížnost, kterou k výzvě soudu dne 29. 3. 2007 doplnil. Kasační stížnost podává z důvodů dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Namítal, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci a v důsledku tohoto i nesprávně posoudil žádost o přezkum stěžovatele. Taktéž se nevypořádal s námitkami stěžovatele uvedenými v žádosti o přezkum (nebyly dodrženy zákonné podmínky pro použití pomůcek, neexistoval důvod pro stanovení daně z příjmů fyzických osob). Rozhodnutí o přezkumu trpí nepřezkoumatelností pro nesrozumitelnost. Pro tyto vady měl městský soud rozhodnutí žalovaného zrušit. Stěžovatel odkazuje na argumenty v žádosti o přezkum a v žalobě. Navrhuje usnesení městského soudu zrušit a věc vrátit k projednání.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností podané kasační stížnosti.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí soudu, stanoví zákon poměrně přísně její obsahové náležitosti. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné.

Důvody kasační stížnosti jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. a směřují vůči postupu soudu: stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], popřípadě může tvrdit, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], dále s. ř. s. považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem [písm. c) citovaného ustanovení], vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé [písm. d) citovaného ustanovení] a konečně může být důvodem kasační stížnosti též tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení [písm. e) citovaného ustanovení].

Výše uvedené kasační důvody jsou však jen pouze obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Kasační stížností je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Na jedné straně tedy sice postačí, že ze znění kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným kasačním důvodům odpovídají a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publikované pod č. 161/2004 Sb. NSS). Na straně druhé ale nepostačí, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze ocituje některé z písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., ale nekonkretizuje vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil.

V případech, kdy je předmětem kasační stížnosti rozhodnutí o odmítnutí žaloby, lze v souladu ustanovením § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. přezkoumávat toliko jeho zákonnost. Obecně lze konstatovat, že rozhodnutí soudu o odmítnutí návrhu by bylo nezákonné v těch případech, kdy by soud přistoupil k aplikaci normy (§ 46 odst. 1 písm. d/ s. ř. s.), jejíž hypotéza nebyla naplněna skutkovými okolnostmi.

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

Kasační stížnost stěžovatele řádnou specifikaci důvodů neobsahovala a městský soud proto správně vyzval stěžovatele k odstranění této vady a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Ačkoli zástupce stěžovatele na výzvu reagoval, ve svém doplnění ze dne 29. 3. 2007

důvody kasační stížnosti řádně nedoplnil, když pouze citoval ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a namítal, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci a v důsledku tohoto i nesprávně posoudil žádost o přezkum stěžovatele, nevypořádal se s námitkami stěžovatele uvedenými v žádosti o přezkum a dále, že nebyly dodrženy zákonné podmínky pro použití pomůcek a neexistoval důvod pro stanovení daně z příjmů fyzických osob.

Z textu kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatel brojí proti postupu správce daně a žalovaného. Stěžovatel neuvedl, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost odmítnutí žaloby, z jakých faktů tento jeho názor pramení, v čem přesně měl městský soud při odmítnutí žaloby pochybit. S ohledem na vázanost Nejvyššího správního soudu důvody kasační stížnosti, nemůže ten sám případné vady vyhledávat. V daném případě stěžovatel v kasační stížnosti uvedl tvrzení, která nelze pod důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. podřadit.

Jestliže stěžovatel směřuje své námitky do merita projednávané věci (vůči platebnímu výměru a rozhodnutí žalovaného), ačkoliv městský soud věc v rozsahu žalobních námitek neprojednával, nýbrž tuto odmítl, uvádí důvody jiné, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s. a kasační stížnost je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná.

Nad rámec potřebného odůvodnění Nejvyšší správní soud konstatuje, že postup městského soudu při odmítnutí žaloby shledává zákonným, plně korespondujícím se závěry rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 56/2004 - 114 ze dne 19. 12. 2006, dle kterého „*Rozhodnutí, jímž se žádost o přezkoumání rozhodnutí postupem podle § 55b zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, zamítá, je vyloučeno ze soudního přezkoumání ve správním soudnictví § 70 písm. a) s. ř. s., protože materiálně nemá znaky „rozhodnutí“ podle § 65 odst. 1 s. ř. s.*“

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené kasační stížnost jako nepřípustnou odmítl. [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 a § 104 odst. 4 s. ř. s.].

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2007

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu